

Lóhus az uri háztartásokban.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, nov. 18.

A háborus idők sok rendkívülisége között nem utolsó dolog az, ami a lóhus körül történik. Szociológus tollára való téma ez. Mélyebre nyúló gazdasági okfejtésekkel lehetne csak kellően megmagyarázni, hogy miként lett a lóhus egyszerre a *középosztály legkeresettebb tápláléka*. Még nem is egészen egy egész esztendő leforgása alatt a lóhusfogyasztás egészen helyet cserélt. Az ugynevezett *szegény ember* kamrájából és szűkös konyhájából átvándorolt a nem is régen még jobbmodu *középosztály* háztartásába. Mert tényleg úgy áll ma a dolog, hogy a budapesti községi lóhúsmezárszék termékeit ma már inkább csak a jobb ruhájú emberek veszik. A munkásnép nagyrésze olyan keresethez jutott, hogy néha napján ha husra éheznek, a drágább húst is meg tudja fizetni, másik része pedig annyira hozzászokott a husnélküliséghez, hogy fel sem veszi: van-e hus vagy nincs.

Másik fontos ok, hogy a lóhúsárak is oly rohamosan emelkednek, hogy a legszegényebb munkásnép immár nem képes lóhúst se venni.

Tudjuk, hogy a lóhúsüzemet a főváros közéleti ügyosztálya tartja fenn. A főváros *Gubacsi-uti* lóhúsvágó telepén rendes körülmények között egy év alatt mintegy *tízezer* ló került levágásra. Mióta a háboru van, ez a szám legalább is *megkétszereződött*. A főváros statisztikai havi füzeteinek egyik tétele szerint a múlt év három első hónapjában *1787* ló került kimérésre a budapesti lóhúsmezárszékben, a következő esztendő, vagyis 1915. ugyanezen három hónapjában már *2680* lovat vágott a lóhúsüzem. Ugyanez az emelkedési arány folyton nő. Levágni való ló akad elég, mert hiszen a háboru és a folytonos takarmány-ínség folytán egyre szaporodik a tőkére szánt ugynevezett «esett» lovak száma. Érdekes, hogy mindezek dacára *a főváros folyton emeli a lóhúsárakat*. Még ez év április havában 80 fillér volt egy kiló vesepecsenyének való lóhus, a nyár eleje felé hirtelen 1 korona 40 fillérre ugrott, majd pedig hamarosan 2 koronára és 2 korona 60 fillérre igazították ki az árjegyzékeket, most pedig már elérkeztünk a 3 koronás árakhoz.

A lóhúsmezárszék mai árjegyzéke a következő árakat mutatja:

	Korona
Vesepecsenye, füstölt vagy darált hus ...	3.—
Leveshus, pecsenyehus, nyelv	2.40
Levescsont	—.60
Máj, sziv, vesevelő, lép és farkcsont	1.—
Háj vagy zsír	2.80
Nagy vörös kolbász vagy fehér kolbász ..	—.20
Kis kolbász	—.10
Májás, tüdő, véres hurka	1.60
Nyári szalámi vagy debreceni	2.40

Ezek az árak már most is túlhaladták a marhahús és disznóhús azelőtti árainak arányát. Semmi elfogadható indok nincs erre a folytonos aránytalan áremelésre, mert hiszen — mint fentebb rámutattunk — a fogyasztás folyton növekszik, levágásra szánt anyag is van bőségesen. A ló árának megdrágulása nem elég indok, mert hiszen ezt a különbséget a főváros bőségesen megtalálja a forgalom megnövekedése által elért nagyobb haszonban.

Tollas kalapos hó gy a lóhúsmezárszékben.

Már délfelé járt az idő. A Ferdinánd-téri piacon levő községi lóhússzék előtt csoportosan álltak az asszonyok, akadt közöttük egészen elegáns kinézésű

zből, finoman polichromirozva, ércből, porcel-
 ujezüst oxydált és onyx alapu szenteltviziartók.
 omat, könyomat, phototypia fekete és festve.
 ékban kaphatók **WEISZ FRIGYES** leg-
 dapest, IV., Ferenciek-tere 3-4. sz.